

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17021,Krusinski-Jan.html>
2021-11-28, 22:44

Krusiński Jan

Jan Krusiński, ur. 10 III 1953 w Łodzi, zm. 24 XI 2008 we Wrocławiu. Ukończył Technikum Energetyczne tamże (1975 lub 1976).

1971–1972 kierowca w PKS w Łodzi, 1972–1975 galwanizer w Fabryce Maszyn Rolniczych Agromet-Pilmet we Wrocławiu, 1975–1983 ustawiacz urządzeń w Centrum Naukowo-Produkcyjnym Podzespołów i Urządzeń Elektronicznych Unitra-Dolam tamże.

W VIII 1980 uczestnik strajku solidarnościowego z robotnikami Wybrzeża w zakładzie. Od IX 1980 w „S”.

14–15 XII 1981 uczestnik strajku w zakładzie. XII 1981 – III 1982 drukarz podziemnego pisma „Solidarność Dolnośląska”. 4 III 1982 zatrzymany, 6 III 1982 internowany, przetrzymywany w AŚ we Wrocławiu i Ośrodku Odosobnienia w Nysie, 29 IV 1982 zwolniony. VIII 1982 – 1990 członek SW; uczestnik przygotowań do protestów ulicznych (m.in. 31 VIII 1982). 1982–1983 współorganizator z żoną Teresą zespołu podziemnego Radia SW (zbieranie sprzętu, nawiązywanie kontaktów, szukanie współpracowników). 5 XI 1982 powołany do wojskowego obozu specjalnego w Rawiczu (w XII 1982 bez przepustki opuścił jednostkę i po zakończeniu służby wojskowej 2 II 1983 zatrzymany, ukarany 14-dniowym aresztem wojskowym), 16 II 1983 zwolniony. W II 1983 zwolniony z pracy. 1983–1991 w swoim mieszkaniu prowadził zakład naprawy telewizorów Tele-radiomechanika we Wrocławiu, będący zarazem warsztatem, w którym montował sprzęt radiowy dla SW. Do 1984 m.in. drukarz podziemnych pism i organizator kolportażu z Warszawy do Wrocławia. Od 1983 w podziemnym Radiu SW, w 1983 współpracował z Wiesławem Cupałą, IV 1984 – IV 1990 szef radia, współpracował m.in. z Teresą Krusińską, Januszem Lewandowskim, Janem Lubkiewiczem (do 1984), Witoldem

Miejsce urodzenia Łódź

Data urodzenia 10-03-1953

Miejsce śmierci Wrocław

Data śmierci 24-11-2008

Szczeblewskim, Krzysztofem Witczakiem. Zespół nadał (o różnych porach dnia) ok. 500 emisji, gł. we Wrocławiu, także w Warszawie (m.in. na Ursusie), Bytomiu, Jastrzębiu-Zdroju, Katowicach, Opolu, Łodzi, Rzeszowie, Poznaniu, Lublinie, Szczecinie, Gdańsku, Sopocie, Przemyślu, w okolicach Zakopanego (m.in. z Gubałówki). 1983–1988 kilkakrotnie zatrzymywany.

1991–1993 w Partii Wolności. 1991–1995/1996 kierownik centrali telefonicznej Urzędu Miejskiego we Wrocławiu, 1995/1996–2003 inspektor w Telekomunikacji Polskiej SA tamże. Od 2003 na rencie inwalidzkiej. Od I 2007 członek-założyciel Stowarzyszenia Solidarność Walcząca we Wrocławiu.

Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2007).

Artur Adamski|Kamil Dworaczek

[Solidarność Walcząca](#), [Region Dolny Śląsk](#), [Wrocław](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)